

Stopem a pěšky

napříč Afrikou

Červení
Himbové
Díl druhý

Dobrodruha a cestovatele Ondru Havelku jsme v minulém dílu zanechali uprostřed Afriky v rozjímání o strachu z cestování. Kdo se bojí opustit pečlivě naplánovaný itinerář, udělat krok mimo vyšlapanou stezku, nemůže být cestou proměněn. Jak odcestoval z domu, tak se i vrací.

Existují ale jiní cestovatelé, ti, kteří otevírají své duše novému a nechávají se proměňovat světem. Dostávají tvrdé rány i překrásná pohlazení, ale hlavně žijí své příběhy, ať už jsou jakékoli. Mé myšlenky stále krouží kolem Himbů. Co mě k nim tak táhne? Vždyť jim nebudu rozumět. Lehce se může stát, že si do nich budu promítat své dosavadní zkušenosti a hledat v nich to, co chci, a nikoli to, co v sobě opravdu mají. Ve skutečnosti jsem silně ovlivněn myšlenkou buddhismu. V patnácti letech se mi do ruky dostala monografie Tibetská kniha života. Byl jsem zcela paralyzován. Nedokázal jsem myslet na nic jiného a jediné, po čem jsem toužil, bylo zakusit hloubku buddhistické meditace v klášteře vysoko v tibetském Himálaji. Ten sen se mi vyplnil v devatenácti letech v Ladaku. Cítil jsem se jako v ráji. Jako bych do té doby žil na špatném místě a teď se konečně vrátil domů. Prožíval jsem extázi. V hlavě si cestou skládám jakési kompendium svých buddhistických zkušeností, ale nedostávám kyselé odpovědi. Stále intenzivněji mi to připadá spíše jako extatické zavírání očí před realitou.

Já chci ale rozumět právě realitě, životu, smrti, bolesti, žalu, zklamání, šířavému těšení se na něco krásného, touze. Meditace mi neodpovídá na nic. K ničemu to

nevede, nevyzrává to, nepřináší žádnou moudrost, je to útek. A já utíkat nechci. Je nepřijemné přiznat si, že jsme se vydali slepou ulicí, ale je to nezbytné, chceme-li nakonec opravdu někam dojít. Bytostně chci žít opravdový příběh, žádnou ubohou připravenou náhražku, prošlápnutou cestu, žádné bezpečné řešení. Ano, já chci dobrodružství a nebezpečí, chci prolamovat výhledy do věčnosti, chci zakoušet něco opravdového, neměnného. Jen žádnou mrzkou iluzi spokojenosti na gauči u televize. Venku, těsně před prahem třeba panelákového bytu, začíná miliarda úžasných cest životem. Právě teď se v Indii malý chlapec rozhodl, že za otcovy úspory koupí rikšu a pokusí se naplnit možnost rozkládající se před ním. Nemá nic než rikšu, a přesto naplňuje svůj čas na rozdíl od hltačů plytkých televizních náhražek skutečného života tam venku.

CESTA POZNÁNÍ

Ale co tedy hledám u domorodých kmenů? Snad jakousi původní nezkaženou moudrost. Tajně doufám, že ve svých tradicích nesou první vzkaz Stvořitelův člověku. Možná ano, ale dostanu se k němu? Jsem jazykově, kulturně, duchovně a myšlenkově absolutně vzdálen. Ta propast se přece nedá překlenout. Pro mě ale musí existovat cesta k poznání, jinak by vše postrádalo smysl a mohli bychom se opravdu připodobnit opicím. My ale nejsme opice. Na jedné straně skládáme úžasnou hudbu, malujeme obrazy a stavíme babylonské věže. Na druhé straně se zběsile vraždíme ve válkách, soupeříme, vzájemně se ponižujeme a jsme neskutečně brutální sami k sobě. Nic z toho opice nedělají. Opice neskládají opery ani se hromadně nelikvidují v plynových komorách.

Příště se můžete těšit:

„Vesnice, tamhle,“ vytrhla mě Míša konečně z myšlenek, které mě začínaly svazovat a dusit. Znovu se hluboce nadechnu v naivní radosti, že se dnes stane něco krásného, pro co stojí za to chodit po Africe.

„Škoda, že jsem si na tábor nemohl vzít svého psa. Ten by koukal, jak velkou mám boudu na spaní.“

Vojta Vondráček

PROBLÉM STŘEDNÍ ŠKOLA

Letos si musím vybrat střední školu a já nevím jak a jakou. Pořádně mě nic nebaví!

Lukáš, 15 let

Ahoj Lukáši, výběr střední školy je jedním z prvních velkých rozhodnutí, které v životě děláš, proto je moc dobře, že to bereš vážně. Je to taky skvělá příležitost poznat sám sebe a rozhodnout se po svém.

Pro začátek bych určila, kterým směrem inklinuješ více – baví tě spíše čeština, angličtina? Nebo máš raději fyziku a chemii? Nebo jsi šikovný manuálně a bavilo by tě něco vyrábět a tvořit? To ti může odhalit, jestli jsi více

humanitní nebo přírodovědný typ, jestli směřuješ spíše na gymnázium, průmyslovku nebo učiliště. Důležitou roli hrají také známky. S významným budeš pokoušet po maturitních oborech, zatímco slabší prospěch tě povede k učebním oborům.

Dobré je k rozhodování přizvat někoho, kdo tě dobře zná a komu důvěřuješ. Můžou to být rodiče, starší sourozenec, prarodiče nebo třídní učitel. Takový člověk, má náhled na tvoji osobnost a mohl by umět poradit, co se k tobě hodí. Využít můžeš také radu odborníka. Ve své škole se můžeš poradit s výchovným poradcem nebo školním psychologem, který má možnost provést test profesní orientace. Stejnou službu můžeš využít v pedagogicko-psychologické poradně. Programy zaměřené na volbu povolání nabízejí také úřady práce, probíhají většinou během podzimu. Na začátku školního roku můžeš navštívit veletrh středních škol a zjistit, co která škola a obor nabízí.

Lukáši, přeji ti, ať si výběr školy více užiješ, než se jím stresovat a ať si za svým rozhodnutím stojíš.

Aneta Hrabovská, psycholožka

DOMINIK RUBAŠ

Pískovcová skalní města

V našem okénku do geologie jsme si již popsali základní vnější a vnitřní geologické děje. Tyto děje mají v některých oblastech na svědomí vznik úchvatných krajín, které lákají tisíce turistů. Nyní je čas, abychom si některé tyto krajiny prošli. A začneme v pískovcových skalních městech.

ČR je na pískovcové skály nesmírně bohatá. Ve druhohorách byla totiž část našeho území zalita mořem, na jehož dně se dlouhé miliony let usazovaly písky a vznikaly pískovce.

Po ústupu moře na pískovce působily a stále působí vnější síly a doslova vymodelovávají spletité mozaiky tvarů. Naše nejznámější pískovcová skalní města nalezneme v Českém Švýcarsku, v Českém ráji (Hruboskalsko, Prachovské skály), dále jsou to Adršpašsko-teplické skály, Broumovské stěny, Tiské stěny a mnoho dalších. Kromě vysokých skalních věží v těchto oblastech uvidíme i nádherné skalní brány (např. Pravčická brána), skalní hřiby a pokličky, skalní okna... Povrch skal je často zdoben drobnými jamkami, připomínajícími zvětšené včelí plástve. Říkáme jim voštiny. Pískovcové skály se však stále (i když velmi pomalu) zmenšují. Eroze je doslova rozhodává na jemný písek. Někdy dojde i k náhlému zřícení skalní stěny. A tak si těchto skal važme, neničme je a zachovejme je a dalším generacím.

Turista přijde ke Genezaretskému jezeru, kde stojí malá bárka, která převáží turisty na druhou stranu. Zeptá se lodníka: „Promiňte, kolik stojí jízdné na druhou stranu?“ Majitel bárky se na něho podívá a řekne: „Dvacet liber.“ „Není to moc?“ „Vážený pane, to je jezero Genezaretské, po tomto jezeru chodil Kristus pěšky!“ Turista se usměje a řekne: „Není divu při těch cenách.“

POZOR!
Prodlužujeme naše designerské klání do 15. 9. 2018.

Zapoj se i ty. Vymysli design svého auta, namaluj ho (nebo ztvární jakkoli jinak - v počítači, z modelíny) a pošli nám svůj návrh (nebo jeho fotku či scan na redakce@tarscius.cz. Jaká bude hlavní cena? Návrh zpracují 3D modeláři v počítači, takže vznikne reálně vypadající auto tak, jak by vypadalo ve skutečnosti. Vítežný snímek na podzim otksneme a autorovi tohoto návrhu pošleme jeho vymodelované auto jako velký plakát. Soutěž s námi!

Neboj se toužit
• DUCHOVNÍ OSNOVA PRO TEENAGERY / 13-19 LET! •
doprovází P. Mateusz Janyga SJ
KDY: 27.-30.9.2018 prodloužený víkend
KDE: Exerciční dům Český Těšín
CENA: 1 140,- (ubytování a strava)
INFORMACE A PŘIHLÁŠENÍ:
exercicni-dum-cesky-tesin.webnode.cz
edum.tesin@gmail.com
tel: 733 249 240